

En dag finner Gris en magisk kasse som kan reprodusere alt du putter oppi den. Gris blir så opptatt av å beskytte kassen, og så mistenksom på alle som vil bruke den at han tyr til drastiske forholdsregler.

Han tvinger alle til å ta kopiene sine hjem i spesielle bøtter... bøtter laget for å beskytte, men som kanskje ikke er så bra for noen andre...

Grisen og Kassen er en moderne fabel som lærer både barn og voksne at noen ganger, ja så er det en god idé å vise tillit og dele.

OM FORFATTEREN

MCM er en programmerer og skribent, og av og til artist, fra Victoria, Canada. Han har to unge døtre som liker å si "Lolipop Jones," selv om det ikke gir noen mening i det hele tatt.

Grisen og Kassen

av MCM

Om du setter pris på denne gratis boken, vennligst vurder å sende forfatteren en femmer eller to: [Donér via PayPal](#)

Copyright © 2006 EFN

Originalens tittel: The Pig and the Box
Copyright © 2006 by MCM
ISBN: 0-9781527-0-0

elektronisk forpost norge

Dette verket er lisensiert under lisensen Creative Commons Tilegnelse – Likedeling 2.5 Canada. Du kan se en kopi av denne lisensen på <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.5/ca/> eller sende et brev til Creative Commons, 559 Nathan Abbott Way, Stanford, California 94305, USA.

Til norsk ved Roy Hvaara og Børge, <http://forteller.net/>, med bidrag og korrekturlesning av Thomas Gramstad, thomas@efn.no.

EFN er en elektronisk borgerrettsorganisasjon - en rettighetsorganisasjon for ALLES rettigheter - som jobber med medborgerskap og juridiske rettigheter i IT-samfunnet.
<http://efn.no/>

Spørsmål? Send en e-post til mcm.is.now@gmail.com

Bokas norske nettside: <http://efn.no/gris/>

ISBN-10: 82-92812-00-8
ISBN-13: 978-82-92812-00-6

Til Akino og Caitlyn,
mine søte små krabater

Det var en gang en ensom, gammel gris som het Gris, som bodde i et lite hus på landet. Som de fleste griser eide han ikke så mye. Noen dager var det bare så vidt han hadde nok mat å spise. Han var et ganske ulykkelig svin.

En morgen fant Gris en spesielt stor nepe i hagen sin.

«Det var jammen meg en stor nepe,» sa Gris til seg selv. «Jeg kan ikke huske å ha plantet noen neper, ikke en gang gigantiske. Denne må bort.»

Så Gris dro, og rykket, og dro litt mer, helt til ... **POPP!** Nepen føyk opp fra bakken og delte seg i to!

Inni nepen var det en enkel kasse av tre.

«For et merkelig sted å oppbevare en kasse,» sa Gris. «Vanligvis har man *nepene* i en *kasse*, ikke omvendt. Hvilken raring er det som går rundt og putter kasser i neper?»

Gris bestemte seg for at kassen var et flott sted å oppbevare gulrøttene sine. Så han plukket en gulrot fra hagen sin og slengte den oppi kassen.

I samme øyeblikk skjedde det noe utrolig! Kassen veltet, og ut av den rant det TJUESYV gulrøtter!

Gris sa til seg selv: «Jeg er ganske sikker på at jeg ikke kastet tjuesyv gulrøtter oppi der akkurat nå. Dette gir like mye mening som en ku i ballerinasjørt.»

Gris måtte forsikre seg om at han ikke holdt på å bli gal. Han tok, veldig forsiktig, kun ÉN potet og slengte den oppi kassen. På et øyeblikk tippet kassen over, og TJUESYV POTETER FALT UT!

Det gikk i spinn for Gris. Han hadde en magisk kasse! Han var så glad at han nesten tisset på seg. Han visste med én gang at han ikke ville la noen andre bruke kassen, for den tilhørte *ham*. Uansett ville de sikkert bare ha lyst til å kopiere stinkende ting som gamle egg og hvitløk.

Så Gris satte et skilt ved siden av kassen hvor det sto:

**MAGISK KASSE
BARE GRIS KAN BRUKE DEN
GÅ VEKK**

Så bar han sine tjuesyv gulrøtter og tjuesyv poteter inn i huset.

Før han rakk å lukke døren, kom det et spinnvillt ekorn løpende og begynte å danse som om han hadde bier i underbuksa.

«Lolipop Jones!» ropte ekornet.

«Hva?» spurte Gris.

«Llllllolipop Jones!» svarte ekornet, så Gris smalt igjen døren og gikk tilbake til middagen sin.

BANG BANG BANG BANG BANG!

Noen hamret på døren og skremte Gris så han falt rett på rumpa. Han løp bort og åpnet døren, og der på trappen stod det en and som het And.

«Jeg ville så gjerne få lov til å bruke den magiske kassen din,» sa And,
«Jeg vil kopiere et eple, og jeg vil gi deg en gullmynt som betaling!»

«Å, ja vel,» sa Gris.

De gikk ut til kassen, og Gris lot And få slenge eplet sitt oppi. Kassen tippet over med én gang, og TJUESYV EPLER FALT UT!

«Jippi-yay-jey!» sa And.

«Vent litt!» sa Gris, «Hva skal du gjøre med disse eplene? Ender *spiser* ikke epler.»

«Vel →» begynte And

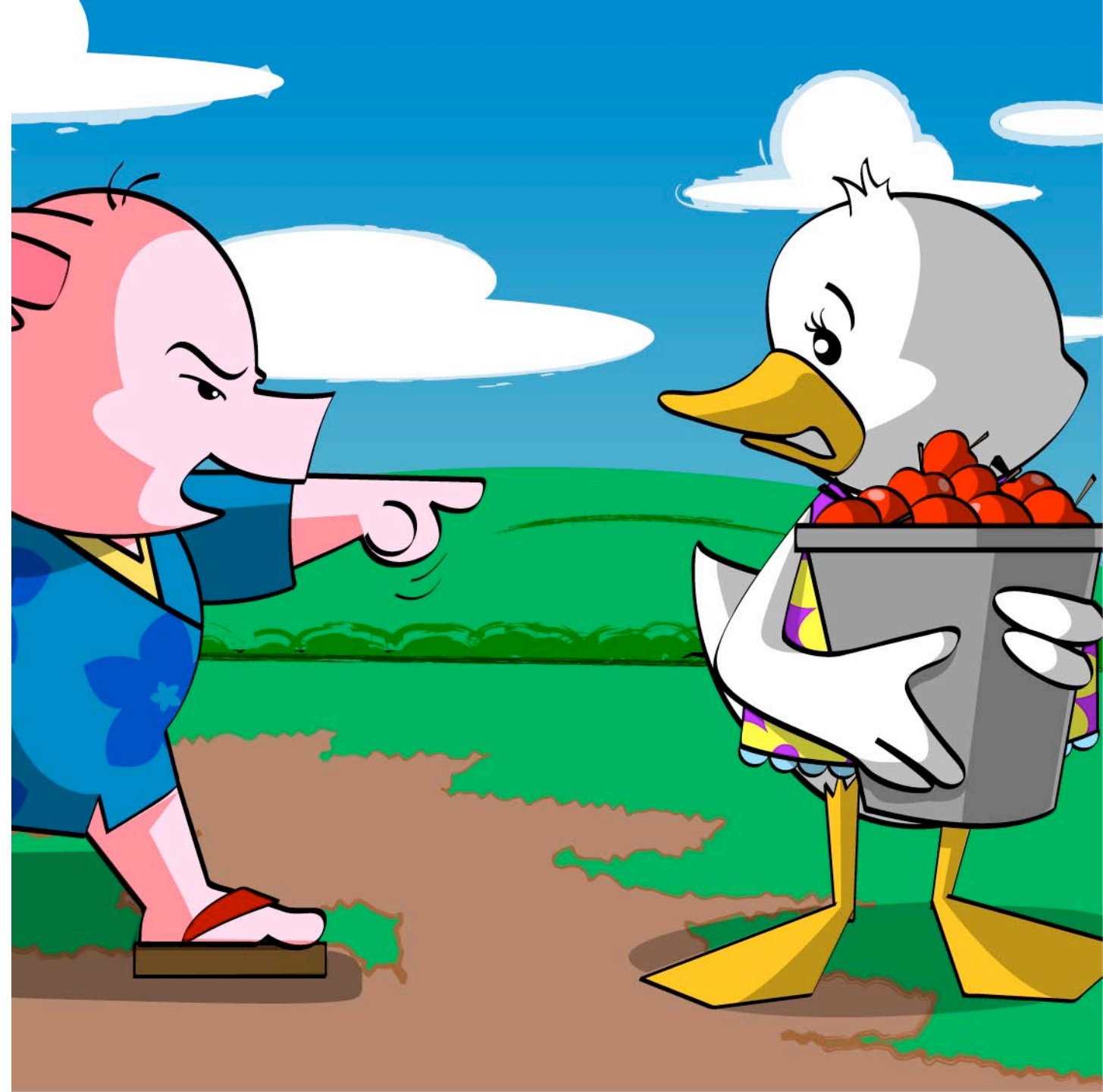
«Du LYVER!» ropte Gris, og så gikk han og hentet en bøtte i huset sitt.

«Eplene går oppi her,» sa Gris, «Dette er en *magisk* bøtte. Hvis noen andre enn DU prøver å ta et eple ut av denne bøtta vil alle eplene **EKSPLODERE!**»

«Men, men, men...» sa And.

«Gå bort!» ropte Gris, «Jeg stoler ikke på deg i det hele tatt!»

Han sendte And bort med bøtten full av epler, før han gikk inn i huset igjen hvor han så at kjelen hans kokte over.

BANG BANG BANG BANG BANG!

Noen hamret på døren og skremte Gris så han falt rett på nesen. Han løp bort og åpnet døren, og der på trappen stod det en søt liten kanin som het Kanin.

"Lolipop Jones!" skrek Kanin.

«HVA?» sa Gris.

«Ikke veit jeg, et sprøtt ekorn fikk meg til å si det,» sa Kanin. «Uansett, jeg trenger å kopiere en banan for bestemoren min, vær så snill! Jeg tok med en gullmynt til deg også!»

«Å, ja vel,» sa Gris.

De gikk ut til kassen, og Gris lot Kanin få slenge bananen sin oppi. Kassen tippet over med én gang, og TJUESYV BANANER FALT UT!

«Vilt, mann!» sa Kanin.

«Vent litt!» sa Gris, «Hva skal du gjøre med disse bananene? Kaniner *spiser* ikke bananer.»

«Heh, du skjønner..» begynte Kanin.

«Du LYVER!» ropte Gris, og fant fram enda en bøtte fra huset sitt.

«Bananene går oppi her,» sa Gris, «Dette er en *magisk* bøtte. Hvis jeg finner ut at du gjør noe galt med de bananene er alt jeg trenger å gjøre å hoppe opp og ned tre ganger, og så vil alle bananene **FORSVINNE!**»

«Men, men, men..» sa Kanin.

«Gå bort!» ropte Gris «Jeg stoler ikke på deg heller!»

Han sendte Kanin avgårde med bøtten full av bananer, og gikk tilbake inn i huset sitt, hvor han så at gulrøttene hans sto i brann.

BANG BANG BANG BANG BANG!

Noen hamret på døren og skremte Gris så han falt rett på øyet! Han løp til døren og åpnet den, og der på trappen stod det en treg liten skilpadde som het Marius.

«Jeg har en kokosnøtt,» sa Marius

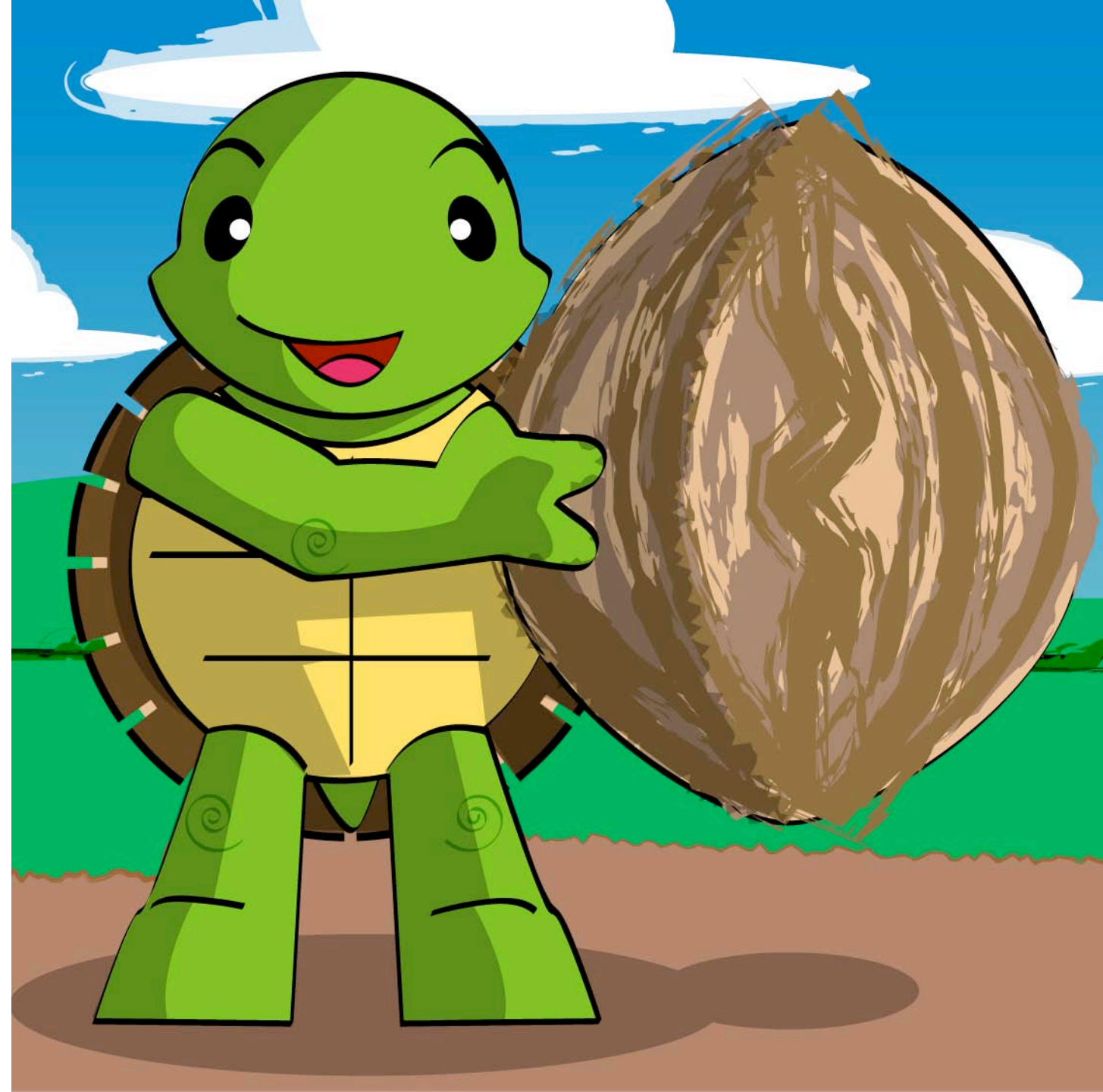
«Så fint,» sa Gris.

«Jeg skulle likt å ha en haug,» sa Marius, «og jeg har en gullmynt også.»

Gris bare sukket.

De gikk ut til kassen, og Gris lot Marius få slenge kokosnøtten sin oppi. Kassen tippet over med én gang, og **TJUESYV KOKOSNØTTER FALT UT!**

«Woo. Hoo.» sa Marius sakte.

«Vent litt!» sa Gris, «Hva skal du gjøre med disse kokosnøttene? Skilpadder *spiser* ikke kokosnøtter.»

Marius brukte så lang tid på å svare at Gris tenkte at han måtte lyve om noe.

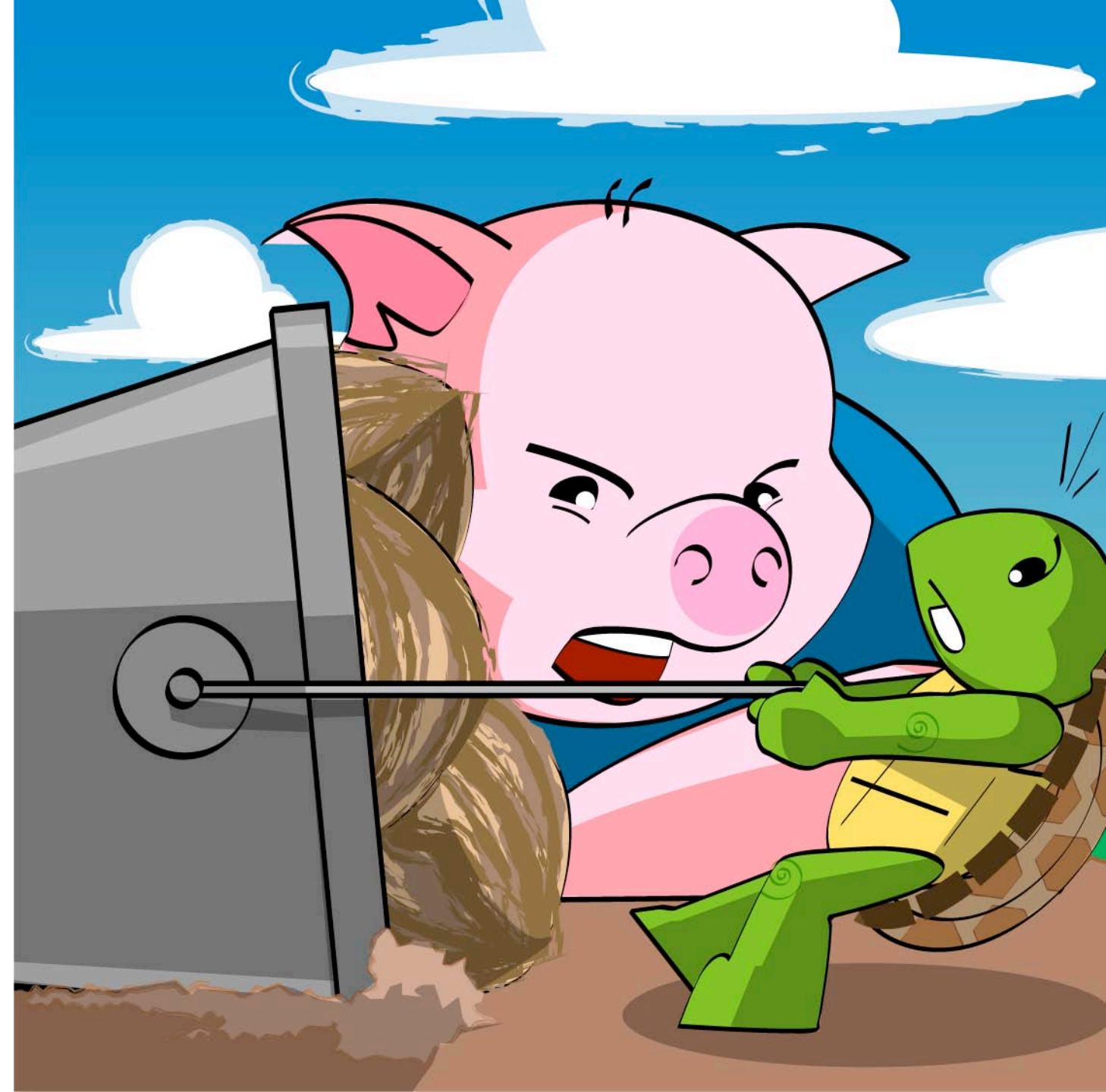
«Du LYVER!» ropte Gris, og fant fram enda en bøtte fra huset sitt.

«Kokosnøttene går oppi her,» sa Gris. «Dette er en *magisk* bøtte. Hvis du prøver å ta dem med deg til et annet sted enn kjøkkenet ditt, vil bøtta **FLY TILBAKE TIL MEG!**»

«Men, men, men...» sa Marius.

«Jeg stoler ikke på deg i det hele tatt, og du lukter BÆSJ!» ropte Gris.

Han sendte Marius bort med bøtten full av kokosnøtter. Så gikk han inn i huset igjen hvor han så at potetene hans hadde blitt til potetmos.

Før han fikk lukket døren var det ville ekornet der. Det danset som en gærning og blåste bobler ut av nesa.

«Llllllolipop Jones!» sang ekornet og løp sin vei.

Gris var så sint at han begynte å hoppe opp og ned av raseri.

«Gå bort!» skrek han, «Gå bort og la meg være i fred, din gale lille pelsdott!»

Akkurat da kom And byksende oppover veien. Hun var dekket av klissete, seig eplesaus fra topp til tå.

«Diiiiiin stinkende Gris!» hylte And.

«Hva har skjedd med DEG?» gispet Gris.

«Den lille andungen min prøvde å spise et eple til lunsj, og ALLE EPLENE EKSPLODERTE! Hvorfor kan jeg ikke dele eplene med familien min, Gris?

«Å...» sa Gris.

«Diiiiiin stygge Gris!» hylte Kanin, mens hun kom løpende oppover veien.

«Hva har skjedd med DEG?» gispet Gris og And.

«Bestemoren min lagde banankrem-pai!» ropte Kanin, «Men da den kom ut av ovnen HADDE ALLE BANANENE FORSVUNNET! Hun ble så sint at hun KASTET DEN PÅ MEG! Du hoppet tre ganger, GJORDE DU IKKE, GRIS?!» sa Kanin

«Ehm... vell...» sa Gris.

«Diiiiiin... Gris!» hylte Marius, mens han løp oppover veien med en kokosnøtt der skallet hans skulle ha vært.

«Hva har skjedd med DEG?» gispet Gris og And og Kanin.

«Jeg prøvde å spise en kokosnøtt i stua mi, og plutselig fløy bøtta vekk! En kokosnøtt traff meg så hardt at jeg endte opp INNI DEN! Hvorfor må jeg alltid spise på kjøkkenet mitt, Gris?»

«Eh... vell...» sa Gris.

«Du ser morsom ut,» sa Kanin til Marius, «Kan jeg få rulle deg?»

Gris var så lei seg at han satte seg ned og begynte å gråte.

«Denne magiske kassen er ikke noe annet enn trøbbel!» hulket han, «Den får epler til å eksplodere, den får bananer til å forsvinne, og den får kokosnøtter til å spise skilpadder!»

«Den gjør ikke *noen* av de tingene!» glefset And, «DU gjorde alle de tingene! Du burde lære deg å DELE!»

And hadde *rett*! Den magiske kassen gjorde det den skulle gjøre! Det var *Gris* som ikke var noe annet enn trøbbel!

Gris bestemte seg for å gjøre det godt igjen. Han bestemte seg for aldri å bruke flere magiske bøtter igjen noensinne, og han byttet ut det gamle, ufysiske skiltet med et nytt hvor det sto:

**MAGISK DELEKASSE
BRUK DEN!**

Etter det ble livet til Gris mye bedre

Folk kom fra fjern og nær for å bruke den magiske kassen hans. Hver gang de kopierte noe la de alltid litt igjen til Gris også. Gris likte spesielt godt grønnsakene.

Etter en stund ble Gris en ekspert i å lage mat, og han åpnet en familierestaurant med boder og jukebokser og stoler laget av bøtter snudd på hodet.

Han kalte restauranten «Lolipop Jones», men han visste ikke hvorfor.

Alt var bare fint.

Det vil si, helt til det sprø ekornet slengte SEG SELV oppi kassen...

